

Številka: 018-042/2026-20

Datum: 19. 6. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN), v senatu Aleksandra Petrovčiča kot predsednika senata ter Marka Medveda kot člana senata in dr. Mateje Škabar kot članice senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »C-7/25; *Gradnja signalnovarnostnih naprav na železniški progi št. 50 na odseku Brezovica-Divača*« na podlagi zahtevka za revizijo, ki sta ga vložila vlagatelja ISKRA, elektro in systemske rešitve, d.o.o., Stegne 21, Ljubljana in CAF Signalling, S.L., C/ Juan Fermin Gilisagasti 4, 2^a planta, San Sebastian, Španija, ki ju po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Neffat in partnerji o.p., d.o.o., Miklošičeva cesta 18, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Republika Slovenija, Ministrstvo za infrastrukturo, Direkcija Republike Slovenije za infrastrukturo, Hajdrihova ulica 2A, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), 19. 6. 2026

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugodi tako, da se v celoti razveljavi postopek oddaje javnega naročila »C-7/25; *Gradnja signalnovarnostnih naprav na železniški progi št. 50 na odseku Brezovica-Divača*« (objava prostovoljnega obvestila za predhodno transparentnost 27. 2. 2026 na portalu javnih naročil, pod št. objave JN001385/2026-EUe25/01, in 27. 2. 2026 v Dodatku k Uradnemu listu Evropske unije, pod št. objave 140897-2026).
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške pravnega varstva v višini 31.661,20 EUR, in sicer v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po poteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višja stroškovna zahteva se zavrne.
3. Zahteva izbranega ponudnika za povrnitev stroškov se zavrne.

Obrazložitev:

Naročnik je na portalu javnih naročil dne 27. 2. 2026 (pod št. objave JN001385/2026-EUe25/01) ter v Uradnem listu EU (pod št. objave 140897-2026) objavil prostovoljno obvestilo za predhodno transparentnost, iz katerega je razvidno, da izvaja postopek s pogajanjem brez predhodne objave. V obrazložitvi je navedel, da oddana dela predstavljajo poseg v obstoječe signalnovarnostne

naprave (v nadaljevanju tudi: SV naprave) na železniški progi št. 50 na odseku Brezovica – Divača. Naročnik je uporabil postopek s pogajanjem brez predhodne objave skladno z tretjo alinejo c) točke prvega odstavka 46. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list, št. 91/2015 s sprem.); v nadaljevanju: ZJN-3) za zaščito izključnih pravic, vključno s pravicami intelektualne lastnine.

Naročnik je istega dne na portalu javnih naročil (pod št. objave JN001385/2026-ODL/01) objavil tudi »ODLOČITEV O ODDAJI JAVNEGA NAROČILA« z dne 30. 1. 2026, iz katere je razvidno, da je javno naročilo oddal skupnima ponudnikoma Siemens Mobility Austria GmbH, Siemensstrasse 90, Dunaj, Avstrija in Siemens Mobility d.o.o., Letališka 29c, Ljubljana (v nadaljevanju: izbrani ponudnik) za 96.527.822,79 EUR z DDV. Iz obrazložitve odločitve še izhaja, da je naročnik v predmetnem postopku oddaje javnega naročila prejel ponudbo edinega povabljenega ponudnika Siemens Mobility Austria GmbH (vodilni partner) in Siemens Mobility d.o.o. (partner) s ponudbeno ceno 102.849.221,77 EUR z DDV. Na podlagi izvedenih pogajanj je ponudnik posredoval končno ponudbo po pogajanjih z dne 22. 12. 2025 v višini 96.527.822,79 EUR z DDV.

Vlagatelj je dne 11. 3. 2026 vložil zahtevek za revizijo, s katerim predlaga, naj naročnik oziroma Državna revizijska komisija zahtevku ugotovi ter razveljavi celoten postopek oddaje javnega naročila, saj je naročnik izvedel postopek s pogajanjem brez predhodne objave kljub temu, da niso bili izpolnjeni pogoji, podredno pa, naj se razveljavi odločitev o oddaji javnega naročila. Naročniku najprej očita ravnanje v nasprotju s prvim odstavkom 57. člena ZJN-3, ker je hkrati objavil obvestilo oddaji naročila in prostovoljno obvestilo za predhodno transparentnost, kot ključno pa v nadaljevanju navaja, zakaj pogoji za uporabo postopka o pogajanjem brez predhodne objave niso izpolnjeni – vlagatelj tako navaja, da:

- že oznaka oziroma naslov javnega naročila ter CPV kažejo, da gre pretežno za gradbena dela v povezavi s postavitvijo novih SV naprav – očitno naj bi vrednost gradbenih del prevladovala nad vrednostjo informacijske tehnologije (nadgradnje SV naprav);
- iz tehničnih specifikacij izhaja, da predmet javnega naročila ni nadgradnja obstoječih SV naprav, temveč vgradnja novih naprav z obsežnimi gradbenimi deli;
- na obstoječi progi so vgrajene SV naprave različnih proizvajalcev, tudi vlagateljeve, katere nadgradnjo naroča naročnik (npr. ŽP Brezovica), naročnik pa naroča tudi vgradnjo nove vlagateljeve opreme (Ljubljana–Brezovica), nad katero izbrani ponudnik nima izključnih pravic;
- tudi iz spletne strani naročnika in tehničnih specifikacij izhaja, da naročnik ne zasleduje nadgradnje obstoječih naprav, ampak vgradnjo novih naprav;
- tehnične specifikacije so oblikovane kot zahteve glede funkcionalnosti in jih je naročnik oblikoval tako, da je v resnici omogočil vgradnjo katerekoli tehnologije (očitno naj bi naročnik sprva nameraval izvesti odprti postopek), pa tudi sicer sploh ni specificiral, natančno katere naprave naj bi bile zaščitene z izključnimi pravicami;
- je glede na določbo v poglavju 5.3 dokumenta »*Specifikacija naročila*« namen naročnika vgradnja katerihkoli novih SV naprav, ki so funkcionalno ustrezne;
- je v preteklosti naročnik za v predmetni zadevi določene elemente, materiale in komponente oddal po odprtem postopku;
- se naročnik na izključne pravice sklicuje le v prostovoljnem obvestilu za predhodno transparentnost, ne iz razpisne dokumentacije ne iz objave na portalu pa ni mogoče razbrati, natančno katere pravice intelektualne lastnine na vgrajeni železniški tehnologiji naj bi imel izbrani ponudnik. Prav tako ni mogoče razbrati, zakaj naročnik ni mogel naročiti enakovredne rešitve pri alternativnih ponudnikih;
- naročnik razpolaga z vsemi pravicami, ki se zahtevajo za naročanje in izvedbo nadgradnje SV naprav, ki so predmet naročila. Tudi če ne bi bilo tako, bi moral naročnik preveriti, ali ima možnost predhodnega odkupa licenc oziroma intelektualnih pravic za zadevno vgrajeno opremo;

- izbrani ponudnik nima izključnih pravic, saj je z vlagateljem 10. 3. 2003 sklenil pogodbo o dolgoročnem tehničnem in poslovnem sodelovanju ter prenosu znanj in izkušenj, skladno s katero je za dobavo, montažo in zagon sistemov izbranega ponudnika ter njegovo servisiranje pristojna tudi Iskra. Izbrani ponudnik torej nima ekskluzivnosti, niti je nima za gradbena dela.

Vlagatelj zatrjuje še nedopustnost ponudbe izbranega ponudnika zaradi preseganja zagotovljenih sredstev, ki jih je naročnik nezakonito spremenil (zvišal) pred oddajo javnega naročila.

Izbrani ponudnik, ki ga v tem postopku pravnega varstva po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Podjed, Kahne in partnerji o.p.-d.o.o., Štefanova ulica 13A, Ljubljana se je o zahtevku za revizijo izjasnil z vlogo z dne 18. 3. 2026. Prereka vse navedbe vlagatelja, razen v kolikor z njimi izrecno ne soglaša, ter navaja dejstva in dokaze, s katerimi izkazuje, da je zahtevek za revizijo neutemeljen. Izbrani ponudnik je predlagal zavrnitev zahtevka za revizijo, navedel pa je tudi stroškovnik.

Naročnik je zahtevek za revizijo zavrnil z dokumentom »ODLOČITEV O ZAHTEVKU ZA REVIZIJO« z dne 30. 3. 2026. Glede uporabljene kode CPV pojasnjuje, da gre v primeru tega javnega naročila za kompleksno kombinacijo del, ki vključuje tako gradbene posege, kot tudi dobavo in integracijo tehnoloških sistemov – izbrani ponudnik opozarja, da se izraz »gradnja« uporablja zaradi dejstva, da bo sama izvedba projekta predmet gradbene zakonodaje, in ne zato, ker bi gradbena dela predstavljala glavnino javnega naročila. Naročnik obširno in podrobno pojasnjuje stanje in zgodovino SV naprav na zadevni progi, pri čemer kot ključno izpostavlja, da so večinoma vgrajene elektronske signalne naprave izbranega ponudnika, ponekod pa relejne naprave vlagatelja (tudi z vmesniki proti elektronski postavljalnici izbranega ponudnika); nekatere naprave so tudi začasne (APB). Vendar je relejna tehnologija dosegla konec svoje življenjske dobe, pridobljene izkušnje pa kažejo, da je mešanje različnih generacij naprav dolgoročno neprimerna rešitev – naročnik pojasnjuje zakaj (npr. povzročajo sistemsko podvajanje kadrovskih in materialnih virov, administrativne ukrepe za zagotovitev varnosti...). Poudarja, da so SV naprave integrirana celota, nedeljiva enota, ki mora delovati varno kot skupen celoten sistem. Glede na to je naročnik prišel do dveh možnosti: (1) popolna zamenjava vseh postavljalnic in ostale opreme z novo ali (2) nadgradnja obstoječih elektronskih naprav Siemens tako, da te prevzamejo tudi krmiljenje in nadzor elementov, ki jih zdaj upravljajo relejne postavljalnice. Pojasnjuje, zakaj je prva možnost nesprejemljiva iz tehničnih, funkcionalnih, organizacijskih, varnostnih in ekonomskih razlogov, pri čemer kot ključno navaja negospodarnost take rešitve, kompleksno prehodnega obdobja in s tem povezano nezadostno število potrebnega kadra. Glede na kompleksnost projekta in odgovornosti izvedbe je ločil dela, ki jih lahko izvaja drug izvajalec (kjer se izvajalec pridobi po odprtem postopku) in izvedbo del, ki zahtevajo enotnega nosilca odgovornosti. Poseganje v funkcionalnosti obstoječe naprave s strani nepooblaščenih oseb ni dovoljeno, saj Siemens kot proizvajalec oziroma dobavitelj teh naprav razpolaga z izključnimi pravicami in intelektualno lastnino na sistemu tega tipa ter tudi edini razpolaga z ustrežno tehnično opremo in strokovnjaki, ki so usposobljeni za poseganje v vgrajene naprave. Če bi naročnik ali upravljalec infrastrukture dovolila posege tretjim osebam/podjetjem, varnostna presoja in s tem certifikat neodvisnega izvedenca za varnost ne velja več. Poudarja, da gre v konkretni zadevi za kompleksne sisteme signalne varnosti, kjer mora izvajalec prevzeti odgovornost za celoten in celovit sistem; če bi posamezne podsisteme izvajali drugi izvajalci, bi moral naročnik zagotavljati pravočasno in pravilno izvedbo teh podsistemov, ter jamčiti za njihovo ustreznost. Pogodbene roke bi bilo težko natančneje določati, vprašljiva pa bi bila tudi stroškovna učinkovitost takšnega pristopa. Glede navedb vlagatelja o odprtosti tehničnih specifikacij pojasnjuje, da je v razpisni dokumentaciji uporabil splošne izraze, ker v fazi pred projektiranjem (pogodba je projektiraj in izvedi) ni mogel vedeti, katera oprema bo vgrajena. Navaja še, da ni spreminjal višine zagotovljenih sredstev po oddaji naročila, prav tako ni spreminjal ocenjene vrednosti. V sklepu o začetku postopka ne opredeljuje zagotovljenih sredstev, pač pa zgolj

ocenjeno vrednosti iz vidika izbire ustreznega postopka oddaje javnega naročila. Dokument, ki ga prilaga vlagatelj, je zgolj objava naročnika, v kakšni višini naj bi bili upravičeni stroški, ki jih sofinancira EU (IPE Promet) in nima nikakršne povezave z dejanskimi zagotovljenimi sredstvi naročnika, ki pa jih pred prejemom ponudbe po veljavni zakonodaji niti ni potrebno opredeliti – treba je namreč določiti vir in obseg sredstev, ne pa tudi dejanska zagotovljena sredstva.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 30. 3. 2026 prek portala eRevizija odstopil dokumentacijo v postopku oddaje predmetnega javnega naročila in dokumentacijo predrevizijskega postopka.

Vlagatelj se je do navedb naročnika opredelil z vlogo z dne 2. 4. 2026. V celoti vztraja pri navedbah in dokazih iz zahtevka za revizijo, kot neutemeljene prereka navedbe naročnika, ter dodaja, da:

- bi moral naročnik prostovoljno obvestilo za predhodno transparentnost objaviti pred odločitvijo o oddaji naročila, tako pa je izničil funkcijo transparentnosti;
- naročnik ne nasprotuje navedbam (zato gre za priznana dejstva), da po vrednosti prevladujejo gradnje, pri katerih pa se naročnik ne more sklicevati na izključne pravice, ker izbrani ponudnik z njimi ne razpolaga;
- projektiranja in gradenj, ki vrednostno prevladujejo, izbrani ponudnik ne more izvesti, ker ne izvaja arhitekturne in inženirske dejavnosti, pač pa to zanj izvajajo drugi subjekti;
- ima naročnik skupaj z upravljalcem javne železniške infrastrukture že danes v uporabi vsaj devet različnih tehnologij SV naprav, kar pomeni, da za predmetno javno naročilo obstaja konkurenca, saj bi vsak od ponudnikov teh tehnologij lahko prevzel celotno javno naročilo in staro tehnologijo zamenjal ter vgradil svojo na novo;
- je logično, da mora sistem SV naprav delovati celovito in enotno (kar že deluje, kljub vgrajenim različnim napravam več proizvajalcev), vendar to še ne pomeni, da je za delovanje sistema nujno potrebno, da mora biti vgrajena tehnologija izključno izbranega ponudnika;
- vztraja pri tem, da naročnik ni opredelil (niti v postopku pravnega varstva), za katere izključne pravice izvajalca naj bi šlo (patent, model, avtorska pravica...);
- za uporabo postopka s pogajanjem brez predhodne objave naročnik ni izkazal nobenega od kumulativnih pogojev (ki izhajajo iz sodbe Sodišča EU C-578/23), pač pa želi dokazno breme prevaliti na vlagatelja;
- naročnik priznava, da naroča tudi vlagateljovo opremo;
- če je zastarela vlagateljova obstoječa oprema, je enako zastarela tudi oprema izbranega ponudnika, saj je bila pogodba za to opremo sklenjena pred 27 leti, pa tudi izbrani ponudnik je leta 2021 posredoval izjavo, da je življenjska doba njegovih SV naprav 20 let (kar lahko izpove priča M. L.). Naročnikovo ravnanje naj bi kazalo na to, da je namerno ustvaril okoliščine, da je nastal položaj izključnosti v prid izbranega ponudnika;
- je naročnik z razpisno dokumentacijo predvidel, da lahko katerikoli ponudnik ponudi svojo tehnologijo in na lastne stroške zamenja obstoječo zastarelo opremo izbranega ponudnika, kar je v preteklosti že storil vlagatelj;
- ima naročnik že sedaj stanje heterogenega okolja, izbira kateregakoli izvajalca v odprtem postopku pa bi navedeno problematiko izničila;
- nevšečnosti med izvajanjem javnega naročila ne predstavljajo izključnih pravic ali razlogov za uporabo spornega postopka, enako pa velja tudi za perspektivo celotnih stroškov (sicer je pa naročnik te stroške v poglavju 8.10 tehničnih specifikacij vnaprej predvidel);
- so neutemeljene navedbe naročnika o tem, da bi moral v primeru odprtega postopka skleniti več dodatnih direktnih pogodb;
- iz izjave izbranega ponudnika ne izhaja, da naj bi imel izključne pravice na kabljih, imel naj bi jih le na SV napravah;

- se varnost, razpoložljivost in skladnost z nacionalnimi pravili dokazuje z dokumenti, specificiranimi pod poglavjem 8.11, ne pa z izjavo izbranega ponudnika, kot to želi prikazati naročnik;
- kot direkten poskus zavajanja Državne revizijske komisije označuje navedbo naročnika, kako naj bi bili vmesniki kritična točka, hkrati pa jih je zahteval sam (pa tudi sicer so skladni s standardi CENELEC);
- SV naprave ureja večje število predpisov, vse z namenom reguliranja in nadziranja SV naprav po enotnih standardih;
- vztraja pri tem, da je naročnik dopustil vgradnjo katerekoli tehnologije, kar dokazujejo tehnične zahteve v točki 6.6. Poglavju, kjer je specificirano, katere vmesnike lahko ponudniki ponudijo, da se z njimi povežejo različne tehnologije – naročnik temu ni oporekal;
- na trgu obstaja več usposobljenih ponudnikov;
- je izbrani ponudnik svoje izključne pravice že prenesel na naročnika, čemur naročnik v sklepu ne nasprotuje, poleg tega pa je izbrani ponudnik za poseganje v njih in servisiranje pooblastil tudi vlagatelja. Dokazilo za doseganja varnosti ne daje izbrani izvajalec (izbrani ponudnik), ampak ga mora ob zaključku del izdati neodvisni izvedenec stroke;
- naročnik sploh ne ve, na natančno kateri opremi izbrani ponudnik sploh poseduje pravice na intelektualni lastnini, pa tudi preveril ni možnosti predhodnega odkupa licenc;
- z uporabo sistema »projektiraj in izvedi« je naročnik pokazal, da ga niso zanimali točno določeni produkti oziroma oprema, ampak je iskal izvajalca, ki lahko izpolni predmetne (funkcionalne) zahteve iz tehničnih specifikacij, ki so po vsebini splošne;
- je naročnik na svoji spletni strani prvotno predvidel 49 mio EUR, od tega sofinanciranje EU v 85% deležu (42 mio EUR). Zagotovljena sredstva je treba pred začetkom postopka dokumentirati – v tem primeru jih je naročnik z objavo na svoji spletni strani.

Skladno z načelom kontradiktornosti je Državna revizijska komisija seznanila vlagatelja z dokumentacijo z vezi z oddajo javnega naročila in z vlogo izbranega ponudnika; vlagatelj se je do navedenega opredelil z vlogama z dne 20. 4. 2026 in 8. 5. 2026.

Ker je Državna revizijska komisija pri predhodnem preizkusu zahtevka za revizijo ugotovila, da so izpolnjeni vsi (postopkovni, procesni) pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN za (vsebinsko, meritorno) obravnavo zahtevka za revizijo v delu, ki se nanaša na izpodbijanje izbire postopka s pogajanjem brez predhodne objave, je zahtevka za revizijo v tem delu sprejela v (vsebinsko, meritorno) obravnavo (drugi odstavek 31. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija ni posebej ugotavljala, ali bi bili izpolnjeni vsi (postopkovni, procesni) pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN za (vsebinsko, meritorno) obravnavo zahtevka za revizijo tudi v delu, ki se nanaša na odločitev o oddaji javnega naročila), saj je upoštevala, kot bo razvidno iz nadaljevanja obrazložitve tega sklepa, da je vlagatelj uspel z uveljavljanjem kršitve pravne podlage za izvedbo postopka s pogajanjem brez predhodne objave. Ugotovitev take kršitve ima namreč neposredno posledice tudi na vsa naročnikova ravnanja, ki so se zgodila v postopku javnega naročanja po začetku postopka javnega naročanja. Če je namreč temeljno naročnikovo ravnanje neskladno z ZJN-3, ne morejo biti skladna z ZJN-3 nadaljnja naročnikova ravnanja. Ob taki ugotovitvi je uveljavljanje nezakonitosti izbire ponudbe izbranega ponudnika v resnici sekundarnega pomena in vlagatelj ne bi izkazoval že pravnega interesa, da se v primeru ugoditve zahtevku za revizijo zoper izbiro postopka oddaje javnega naročila nadalje obravnava zahtevka za revizijo. Tako tudi ni treba razjasniti, ali bi vlagatelj lahko izkazal aktivno legitimacijo iz prve alineje prvega odstavka 14. člena ZPVPJN zoper odločitev o oddaji javnega naročila, čeprav ni sodeloval v postopku oddaje javnega naročila in ni predložil ponudbe.

Po pregledu prostovoljnega obvestila za predhodno transparentnost, dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, odločitve o oddaji javnega naročila in posredovane dokumentacije ter preučitvi navedb vlagatelja, izbranega ponudnika in naročnika je Državna revizijska komisija na podlagi razlogov, navedenih v nadaljevanju, odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa.

V predmetnem postopku pravnega varstva je med strankama najprej spor o tem, ali je naročnik imel podlago v ZJN-3, ko je javno naročilo oddal po postopku s pogajanjem brez predhodne objave, v katerem je k predložitvi ponudbe in k pogajanjem povabil le izbranega ponudnika.

Postopek s pogajanjem brez predhodne objave iz 46. člena ZJN-3 je eden izmed postopkov javnega naročanja, ki jih lahko naročnik izbere za oddajo javnega naročila (točka f prvega odstavka 39. člena ZJN-3), vendar le na način in pod pogoji, določenimi v ZJN-3 (gl. uvodno poved iz prvega odstavka 39. člena ZJN-3). Pri tem je treba upoštevati, da so postopki, s katerimi se zagotavlja objava (predvsem odprti postopek), pravilo, zato je postopek s pogajanjem brez predhodne objave izjemen, na kar je opozorilo tudi Sodišče Evropske unije v sodbah z dne 9. 1. 2025, Česká republika – Generální finanční ředitelství proti Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, C-578/23, EU:C:2025:4, točka 24, z dne 23. 4. 2009, Komisija proti Kraljevini Belgiji, C-292/07, EU:C:2009:246, točka 106, in z dne 11. 9. 2014, Fastweb, C-19/13, EU:C:2014:2194, točka 49. Dejstvo, da se stališča iz teh sodb nanašajo na ureditev po prejšnji direktivi o javnem naročanju, ni bistveno, saj se je izjemnost uporabe postopka s pogajanjem brez predhodne objave ohranilo tudi v novi ureditvi in je tako mogoče stališča iz sodb, ki tolmačijo ureditev po prejšnji ureditvi, uporabiti tudi za ureditev po novem (prim. sodbo z dne 6. 10. 1982, Srl CILFIT in Lanificio di Gavardo SpA proti Ministero della sanità, C-283/81, EU:C:1982:335, točka 14, v povezavi s sodbami na področju javnega naročanja, npr. z dne 24. 11. 2005, ATI EAC Srl e Viaggi di Maio Snc in drugi proti ACTV Venezia SpA in drugim, C-331/04, EU:C:2005:718, točka 20, z dne 10. 9. 2009, Wasser- und Abwasserzweckverband Gotha und Landkreisgemeinden (WAZV Gotha) proti Eurawasser Aufbereitungs- und Entsorgungsgesellschaft mbH, C-206/08, EU:C:2009:540, točki 42 in 43, ter z dne 10. 11. 2011, Norma-A SIA, Dekom SIA proti Latgales plānošanas reģions, pravnemu nasledniku Ludzas novada dome, C-348/10, EU:C:2011:721, točka 39). Sodišče Evropske unije je še navedlo, da je postopek s pogajanjem brez predhodne objave obvestila o naročilu mogoče izvesti le v okoliščinah, ki so izčrpno navedene v členu, ki ureja te okoliščine (sodbe z dne 9. 1. 2025, Česká republika – Generální finanční ředitelství proti Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, C-578/23, EU:C:2025:4, točka 24, z dne 23. 4. 2009, Komisija proti Kraljevini Belgiji, C-292/07, EU:C:2009:246, točka 106, in z dne 11. 9. 2014, Fastweb, C-19/13, EU:C:2014:2194, točka 49). To po nasprotnem razlogovanju pomeni, da v primeru okoliščin, ki jih ureditev iz tega člena direktive ne določa, ni podlage za izvedbo postopka s pogajanjem brez predhodne objave. Tako je Sodišče Evropske unije navedlo, da je nacionalna ureditev, ki okoliščinam iz člena direktive, ki določa primere uporabe postopka s pogajanjem brez predhodne objave, dodaja še druge okoliščine, zaradi katerih bi bilo mogoče uporabiti postopek s pogajanjem brez predhodne objave, neskladna s pravom Evropske unije [prim. sodbo z dne 19. 12. 2012, Azienda Sanitaria Locale di Lecce, Università del Salento proti Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce in drugim, C-159/11, EU:C:2012:817, točki 22 in 40 (v zvezi z možnostjo določenih oblik sodelovanja med dvema javnima subjektoma, ko je bil za vzpostavitev razmerja uporabljen postopek s pogajanjem brez predhodne objave)]. Če je torej neskladna normativna ureditev, ki širi možnosti izčrpno navedenih okoliščin iz ureditve iz direktive, ki omogočajo izbiro postopka s pogajanjem brez predhodne objave, je toliko bolj neskladno s to ureditvijo naročnikovo ravnanje, ki izbere postopek s pogajanjem brez predhodne objave, čeprav zanj ne bi bile izpolnjene okoliščine, ki jih je ZJN-3 prevzel v mejah ureditve iz direktive o javnem naročanju, kar za konkretnega naročnika, ki deluje na splošnem področju (21. točka prvega odstavka 2. člena ZJN-3), pomeni Direktivo 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L št. 94 z dne 28. 3. 2014, str. 65; v nadaljevanju: Direktiva 2014/24/EU).

V 50. uvodnem pojasnilu Direktive 2014/24/EU, ki je v pravni red Republike Slovenije prenesena z ZJN-3, je poudarjeno, da bi se morali zaradi škodljivih učinkov na konkurenco postopki s pogajanjem brez predhodne objave obvestila o javnem naročilu uporabljati samo v zelo izjemnih okoliščinah. Ta izjema bi morala biti omejena na primere, v katerih objava ni mogoča zaradi skrajne nujnosti, nastale kot posledica dogodkov, ki jih javni naročnik ni mogel predvideti in mu zanje ni mogoče pripisati odgovornosti, ali v katerih je že na samem začetku jasno, da objava ne bo spodbudila konkurence ali boljših rezultatov naročanja, ne nazadnje zato, ker objektivno obstaja le en gospodarski subjekt, ki lahko izvede javno naročilo. To velja za umetnine, pri katerih identiteta umetnika sama po sebi določa enkratnost in unikatno vrednost umetniškega predmeta. Za ekskluzivnost so lahko tudi drugi razlogi, a uporabo postopka s pogajanjem brez objave lahko upraviči le objektivna ekskluzivnost, če ekskluzivnosti ni ustvaril javni naročnik sam zaradi prihodnjega postopka javnega naročanja. Javni naročniki, ki uporabijo to izjemo, bi morali navesti razloge, zakaj ni razumnih alternativ ali nadomestkov, kot na primer uporaba alternativnih distribucijskih kanalov, tudi zunaj države članice javnega naročnika, ali preučitev funkcionalno primerljivih gradenj, blaga in storitev. Če se ekskluzivnost pojavi zaradi tehničnih razlogov, bi bilo treba te razloge za vsak primer posebej natančno opredeliti in upravičiti. Ti razlogi bi denimo lahko vključevali skorajšnjo tehnično nemožnost, da bi zahtevano kakovost izvedbe dosegel kak drug gospodarski subjekt, ali potrebo po uporabi posebnega znanja, orodij ali sredstev, ki jih ima na razpolago le en gospodarski subjekt. Tehnični razlogi lahko izvirajo tudi iz posebnih zahtev glede interoperabilnosti, ki jih je treba izpolniti, da se zagotovi delovanje gradenj, blaga ali storitev, ki so predmet javnega naročila. Nenazadnje postopek javnega naročanja ni uporaben, če se blago neposredno nabavi na blagovni borzi, vključno s tržnimi platformami za blago, kot so borze kmetijskega blaga, surovin in energetskih proizvodov, na katerih regulirana in nadzorovana večstranska struktura trgovanja že po naravi zagotavlja tržne cene.

V točki c prvega odstavka 46. člena ZJN-3 so določeni trije primeri, ko naročnik lahko uporabi postopek s pogajanjem brez predhodne objave, in sicer neodvisno od tega, kaj je predmet javnega naročila. Naročnik torej lahko izbere ta postopek za javno naročilo gradenj, blaga ali storitev, če lahko gradnje, blago ali storitev zagotovi le določen gospodarski subjekt iz naslednjih razlogov:

- cilj javnega naročila je ustvariti ali pridobiti unikatno umetniško delo ali umetniško uprizoritev;
- iz tehničnih razlogov konkurence za predmet naročanja ni;
- za zaščito izključnih pravic, vključno s pravicami intelektualne lastnine, pri čemer naročnik ne sme uporabiti postopka s pogajanjem brez predhodne objave na podlagi te točke, če je predmet javnega naročanja izvedba projekta, ki ga je projektant projektiral v predhodnem postopku javnega naročanja, in namerava v pogajanja vključiti le tega projektanta.

V skladu z drugim odstavkom 46. člena ZJN-3 lahko naročnik izjemo iz tretje alineje točke c) prvega odstavka navedenega člena uporabi le, če ni ustrezne alternative ali nadomestila in če odsotnost konkurence ni posledica neupravičenega omejevanja elementov javnega naročila. V skladu s šestim odstavkom 46. člena ZJN-3 naročnik v svoji dokumentaciji navede in obrazloži razloge za izbiro postopka s pogajanjem brez predhodne objave, namero o izvedbi in obrazložitev pa pred začetkom postopka posreduje zagovornikom javnega interesa, kot jih določa ZPVPJN.

Naročnik objavi prostovoljno obvestilo za predhodno transparentnost, kadar oddaja, med drugim, javno naročilo po postopku s pogajanjem brez predhodne objave, če na portalu javnih naročil in, če je to glede na vrednost primerno, v Uradnem listu Evropske unije ni objavil obvestila o naročilu, pri čemer se prostovoljno obvestilo za predhodno transparentnost posreduje v objavo pred objavo odločitve iz drugega odstavka 90. člena ZJN-3 (prvi odstavek 57. člena ZJN-3).

Prostovoljno obvestilo za predhodno transparentnost je eno izmed vrst obvestil iz prvega odstavka 52. člena ZJN-3 (gl. 4. točko), pri čemer, drugače kot na to napotuje tretji odstavek 52.

člena ZJN-3, njegovo vsebino določa člen 3a Direktive Sveta z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (89/665/EGS) (UL L 395 z dne 30. 12. 1989, str. 33), kot je bil določen s 1. členom Direktive 2007/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007 o spremembi direktiv Sveta 89/665/EGS in 92/13/EGS glede izboljšanja učinkovitosti revizijskih postopkov oddaje javnih naročil (UL L 335 z dne , 20. 12. 2007, str. 31–46) (v nadaljevanju: Direktiva 89/665).

Prostovoljno obvestilo za predhodno transparentnost, katerega obliko v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 3b(2) Direktive 89/665 sprejme Komisija Evropske unije, skladno s členom 3a Direktive 89/665 vsebuje naslednje podatke:

- (a) ime in kontaktne podatke naročnika;
- (b) opis predmeta naročila;
- (c) utemeljitev odločitve naročnika o oddaji naročila brez predhodne objave obvestila v Uradnem listu Evropske unije;
- (d) ime in kontaktne podatke gospodarskega subjekta, v čigar korist je bila sprejeta odločitev o oddaji naročila, in
- (e) po potrebi vsi drugi podatki, ki se naročniku zdijo koristni.

V času naročnikovih aktivnosti v zvezi z obravnavanim javnim naročilom je veljala Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/1780 z dne 23. septembra 2019 o standardnih obrazcih za objavo obvestil na področju javnega naročanja in razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) 2015/1986 („e-obrazci“) (UL L 272 z dne 25. 10. 2019, str. 7), kot je bila nazadnje spremenjena z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2023/2884 z dne 20. decembra 2023 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) 2019/1780 o standardnih obrazcih za objavo obvestil na področju javnega naročanja (UL L 2023/2884 z dne 21. 12. 2023) (v nadaljevanju: Izvedbena uredba 2019/1780), ki je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah (tretji odstavek 4. člena Izvedbene uredbe 2019/1780).

Kot eden izmed standardnih obrazcev, ki jih ureja Izvedbena uredba 2019/1780, je prostovoljno obvestilo za predhodno transparentnost (točka 3 prvega odstavka 1. člena Izvedbene uredbe 2019/1780; tu je poimenovano kot »*Predhodno obvestilo o neposredni dodelitvi*«). Ta standardni obrazec je, tako kot drugi standardni obrazci, sestavljen iz polj, določenih v prilogi (drugi odstavek 1. člena Izvedbene uredbe 2019/1780).

Za javno naročilo, kot je naročnikovo (tj. za katerega velja ureditev iz Direktive 2014/24/EU), je glede na razpredelnico 1 relevanten stolpec 25 v razpredelnici 2. V razpredelnici 2 Izvedbene uredbe 2019/1780 je vsebina zahteve iz točke c člena 3b(2) Direktive 89/665 opredeljena v vrstici, ki se sklicuje na identifikacijsko oznako polja (oznaka ID v stolpcu 2):

- BT-136, za katero se navede »*koda*« (ki je vrsta podatka; stolpec 5), ter opisoma »*Koda obrazložitve neposredne oddaje*« (stolpec 3, ki določa ime polja) in »*Razlog za uporabo postopka, pri katerem je omogočena neposredna oddaja naročil, tj. postopka, pri katerem ni treba objaviti javnega razpisa v Uradnem listu Evropske unije*« (stolpec 6, ki vsebuje opis polja),

in

- ID BT-135, za katero se navede »*besedilo*« (ki je vrsta podatka; stolpec 5), ter opisoma »*Besedilo obrazložitve neposredne oddaje*« (stolpec 3, ki določa ime polja) in »*Obrazložitev uporabe postopka, pri katerem je omogočena neposredna oddaja naročil, tj. postopka, pri katerem ni treba objaviti javnega razpisa v Uradnem listu Evropske unije*« (stolpec 6, ki vsebuje opis polja),

za katero velja (glede na podatek v celicah iz stolpca 25) status vpisa »PO« („PO“: *obvestilo mora pod določenimi pogoji (ki jih Urad za publikacije Evropske unije določi kot pravila poslovanja) vsebovati te informacije, da se lahko objavi v TED.*; gl. legendo za branje razpredelnice 2).

Naročnik je v obravnavanem primeru izbiro postopka s pogajanjem brez predhodne objave utemeljil v prostovoljnem obvestilu za predhodno transparentnost, kot je bilo 27. 2. 2026 objavljeno na portalu javnih naročil, pod št. objave JN001385/2026-EUe25/01, in 27. 2. 2026 v Dodatku k Uradnemu listu Evropske unije, pod št. objave 140897-2026, pri čemer je v pododdelku »E.1 Utemeljitev postopka« navedel:

»Razlog oddaje naročila brez predhodne objave: Naročila, ki se oddajo na podlagi izključne pravice (46(1)(c) ZJN-3)

Obrazložitev oddaje naročila brez predhodne objave:

Oddana dela predstavljajo poseg v obstoječe SV naprave na železniški progi št. 50 na odseku Brezovica - Divača. Naročnik je uporabil postopek s pogajanjem brez predhodne objave skladno z tretjo alinejo c) točke prvega odstavka 46. člena Zakona o javnem naročanju (ZJN-3) za zaščito izključnih pravic, vključno s pravicami intelektualne lastnine.«

Iz predstavljenega dejanskega stanja je razvidno, da je naročnik zagotovil objavo prostovoljnega obvestila za predhodno transparentnost, v njem pa je (gl. točko E.1) navedel utemeljitev odločitve v smislu točke c člena 3a Direktive 89/665 (tako s sklicevanjem na pravno podlago kot s podano obrazložitvijo), zagotovil pa je tudi objavo odločitve o oddaji javnega naročila (objava dokumenta »ODLOČITEV O ODDAJI JAVNEGA NAROČILA« z dne 30. 1. 2026 na portalu javnih naročil 27. 2. 2026, pod št. objave JN001385/2026-ODL/01), s čimer se je vlagatelj seznanil, kar neposredno izhaja iz njegovih navedb. Vendar je vlagatelj najprej uveljavljal, da je naročnik kršil prvi odstavek 57. člena ZJN-3, ker sta bila hkrati objavljena odločitev o oddaji javnega naročila in prostovoljno obvestilo za predhodno transparentnost, ne pa da je naročnik najprej zagotovil objavo prostovoljnega obvestila za predhodno transparentnost. Državna revizijska komisija ugotavlja, da neodvisno od tega, ali bi bilo mogoče v ravnanju naročnika ugotoviti kršitev prvega odstavka 57. člena ZJN-3, vlagatelj uveljavlja kršitev, za katero ni izkazano, da v čemerkoli vpliva na njegov položaj. Vlagatelj se je namreč seznanil z obema dokumentoma in je v roku iz ZPVPJN vložil zahtevek za revizijo zoper izbiro postopka s pogajanjem brez predhodne objave, pa tudi zoper odločitev o oddaji javnega naročila. Vlagatelj je tudi obrazložil zahtevek za revizijo. Ker ugotovitev morebitne kršitve ne bi vplivala na vlagateljev položaj v postopku pravnega varstva, hkrati morebitna ugotovitev kršitve v tej fazi postopka oddaje javnega naročila ne bi bila v vzročni zvezi z zakonitostjo izbire postopka s pogajanjem brez predhodne objave, Državna revizijska komisija ni odločala o tej kršitvi, saj niti v primeru, da je podana, ta ne bi zagotavljala razveljavitve ne postopka oddaje javnega naročila ne odločitve o oddaji javnega naročila (prim. z ureditvijo iz 16.a člena ZPVPJN). Vlagatelj za tako ugotavljanje namreč ni izkazal obstoja pravovarstvene potrebe.

Kot je razvidno iz točke c prvega odstavka 46. člena ZJN-3, ta določa tri samostojne (različne) okoliščine, ki lahko pomenijo pravno podlago za izvedbo postopka s pogajanjem brez predhodne objave. Državna revizijska komisija ugotavlja, da se je naročnik v prostovoljnem obvestilu za predhodno transparentnost skliceval na razlog varstva izključnih pravic iz tretje alineje točke c) prvega odstavka 46. člena ZJN-3, v postopku pravnega varstva pa podaja tudi argumentacijo, s katero v bistvu utemeljuje razlog iz druge alineje iste točke (torej odsotnost konkurence za predmet naročanja iz tehničnih razlogov) – naročnik namreč obširno pojasnjuje, zakaj se je sploh odločil za vgradnjo (nadgradnjo) oziroma uporabo izključno opreme (tehnologije) izbranega ponudnika in za popolno enotnost tehnologije po celotni progi, zakaj ni sprejemljivo mešanje različnih tehnologij itd. Iz naročnikovih navedb v odločitvi o zavrniti zahtevka za revizijo torej izhaja, da naročnik uporabo spornega postopka utemeljuje še na nekaterih drugih okoliščinah,

kot jih je navedel v prostovoljnem obvestilu za predhodno transparentnost. S tem v zvezi je treba opozoriti, da mora naročnik razloge za uporabo postopka s pogajanjem brez predhodne objave navesti že v prostovoljnem obvestilu za predhodno transparentnost in ne more naknadno v postopku pravnega varstva uporabe spornega postopka utemeljevati z drugimi razlogi, ki jih ni predstavil ponudnikom in vlagatelju, saj bi bil vlagatelj v nasprotnem primeru onemogočen v možnosti uveljavljanja učinkovitega pravnega varstva. To pa pomeni, da razlogov, ki jih je naročnik prvič navedel šele v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo, pri odločanju ni mogoče upoštevati. Ne glede na navedeno pa Državna revizijska komisija dodaja, da naročnikove navedbe, četudi bi bile podane pravočasno in bi torej bile upoštevne, zaključkov Državne revizijske komisije v dani zadevi ne bi mogle spremeniti.

Iz prostovoljnega obvestila za predhodno transparentnost ni razvidna podrobnejša opredelitev, katere naj bi bile tiste izključne pravice, zaradi varstva katerih naročnik ne bi mogel oddati javnega naročila po bolj transparentnem in konkurenčnem postopku, in tudi ne, na katero opremo naj bi se te pravice nanašale. Prav tako to ne izhaja niti iz postopka pravnega varstva. Del odstopljene dokumentacije je sicer dokument »Izjava« z dne 18. 5. 2022, v katerem Siemens Mobility d.o.o. izjavlja, »[...] da je proizvajalec signalnovarnostnih naprav, ki so vgrajene na železniški progi št. 50 Ljubljana – Sežana – državna meja, na železniški postaji Preserje in železniški postaji Borovnica ter v centru daljinskega vodenja prometa Postojna«, ter da »[k]ot proizvajalec te naprave razpolagamo z izključnimi pravicami in intelektualno lastnino na sistemu tega tipa in tako edini tudi razpolagamo z ustrezno tehnično opremo in usposobljenimi kadri, zato je izključno podjetju Siemens Mobility dovoljeno poseganje v obstoječe signalnovarnostne naprave«. Vendar tudi iz tega dokumenta ni mogoče razbrati, na kateri obstoječi opremi naj bi obstajale »izključne pravice in intelektualna lastnina« in katere pravice naj bi to bile.

Iz navedenega Državna revizijska komisija glede na vsebino točke 3.1 prostovoljnega obvestila za predhodno transparentnost tako ne more ugotoviti, da se je naročnik upravičeno oprl na uporabo izjeme iz tretje alineje točke c prvega odstavka 46. člena ZJN-3.

Državna revizijska komisija ne bi mogla potrditi zakonitosti izbire postopka s pogajanjem brez predhodne objave iz 46. člena ZJN-3 za celoten predmet javnega naročila niti v primeru, če bi upoštevala, da je naročnik izbral točko c prvega odstavka 46. člena ZJN-3 (gl. razlog iz točke 3.1 prostovoljnega obvestila za predhodno transparentnost), ker bi obstajali tudi razlogi iz druge alineje točke c prvega odstavka 46. člena ZJN-3. Naročnik namreč v obrazložitvi točke 3.1 prostovoljnega obvestila za predhodno transparentnost izbire postopka s pogajanjem brez predhodne objave ni utemeljeval na tej drugi pravni podlagi.

Vendar Državna revizijska komisija ne bi mogla potrditi zakonitosti izbire postopka s pogajanjem brez predhodne objave iz 46. člena ZJN-3 za celoten predmet javnega naročila niti v primeru, če bi bilo treba upoštevati, da bi se smel naročnik šele v postopku pravnega varstva sklicevati na utemeljitev, ki je ni uveljavljal v točki 3.1 prostovoljnega obvestila za predhodno transparentnost in bi torej šele v postopku pravnega varstva smel utemeljevati, da je podana tudi izjema iz druge alineje točke c prvega odstavka 46. člena ZJN-3.

Kot je razvidno iz druge alineje točke c prvega odstavka 46. člena ZJN-3, je ta izjema dovoljena, če lahko gradnje, blago ali storitev zagotovi le določen gospodarski subjekt, ker iz tehničnih razlogov konkurence za predmet naročanja ni. Navedena izjema se torej sklicuje le na tehnične razloge, zato naročnik ne more zakonitosti uporabe te izjeme utemeljiti z razlogi, ki ne morejo zapolniti tega pravnega pojma in torej širiti te izjeme na primere, ki kot taki ne morejo biti izjema. Tako ne morejo biti pravno relevantni argumenti o lažjem izvajanju predmeta javnega naročila z enim izvajalcem ali tisti o gospodarnejšem in bolj racionalnem ravnanju.

Četudi bi morala Državna revizijska komisija morebiti ugotoviti, da bi bil del predmeta tak, da ga zaradi tehničnih razlogov lahko izvede le izbrani ponudnik, pa tega ne more ugotoviti za celoten predmet javnega naročila. Iz razpisne dokumentacije je namreč razvidno, da predmet naročila niso zgolj SV naprave (ki naj bi bile sicer predmet izključnih pravic), pač pa v znatnem delu tudi projektiranje in splošna gradbena dela, ki niti ne morejo biti predmet izključnih pravic niti ni naročnik za njih izkazal ničesar, kar bi opravičevalo njihovo vključitev v enotno javno naročilo. Državna revizijska komisija še dodaja, da je iz pregleda ponudbe izbranega ponudnika razvidno, da naj bi (vsaj) »Projektiranje in ostala dokumentacija« ter »Elektro in gradbeno montažna dela« izvedla dva podizvajalca, kar pomeni, da bi to javno naročilo v tem primeru izvajal skupek gospodarskih subjektov in ne le določen gospodarski subjekt, ki bi lahko edini zagotovil izvedbo – prim. uvodno poved iz točke c prvega odstavka 46. člena ZJN-3. Navedeno torej izključuje razumevanje, da bi celoten predmet javnega naročila lahko izvedel le izbrani ponudnik. Hkrati pa naročnik ne more uveljavljati, da vsa dela lahko opravi le izbrani ponudnik, če po drugi strani uveljavlja, da se projekt izvaja po principu »projektiraj in izvedi« (rumena FIDIC knjiga); če naročniku v tem trenutku niso znani nekateri elementi predmeta, (še) ne more zatrjevati, da so podani tehnični razlogi za izbiro izjeme. Če namreč naročnik v času izvajanja postopka oddaje javnega naročila ne ve še, katere so tehnične specifikacije, ne more zatrjevati, da jih lahko izpolni le izbrani ponudnik.

Državna revizijska komisija tako ugotavlja, da niti obsežna utemeljevanja izbranega ponudnika in naročnika, s katerimi uveljavljata tudi obstoj izjeme iz druge alineje točke c prvega odstavka 46. člena ZJN-3, ne uspejo utemeljiti, da bi celoten predmet javnega naročila lahko zaradi tehničnih razlogov izvedel le izbrani ponudnik.

Državna revizijska komisija zato ugotavlja, da naročnik ni imel pravne podlage ne v drugi alineji točke c prvega odstavka 46. člena ZJN-3 ne v tretji alineji točke c prvega odstavka 46. člena ZJN-3, da celoten predmet odda po postopku s pogajanjem brez predhodne objave iz 46. člena ZJN-3, zato je zahtevku za revizijo skladno z drugo alinejo prvega odstavka 39. člena ZPVPJN ugodila in razveljavila postopek oddaje javnega naročila (objava prostovoljnega obvestila za predhodno transparentnost 27. 2. 2026 na portalu javnih naročil, pod št. objave JN001385/2026-EUe25/01, in 27. 2. 2026 v Dodatku k Uradnemu listu Evropske unije, pod št. objave 140897-2026) v celoti.

Ker je Državna revizijska komisija sprejela navedeno odločitev, se ji ni treba opredeljevati do vprašanj, povezanih s sprejemom odločitve o oddaji javnega naročila. Z razveljavitvijo postopka oddaje javnega naročila v celoti je namreč razveljavljena tudi odločitev o oddaji javnega naročila, zaradi česar vlagatelj ne bi izkazoval pravnega interesa, da Državna revizijska komisija nadalje odloča o zahtevku za revizijo. Neodvisno od tega, ali je vlagatelj imel pred tem pravni interes za odločanje o zahtevku za revizijo tudi v delu, ki se nanaša na zakonitost odločitve o oddaji javnega naročila, ga ne more imeti ob sprejeti odločitvi o zahtevku za revizijo. Kar tudi pomeni, da so druga postopkovna (procesna) vprašanja v zvezi z vlagateljevim izpodbijanjem odločitve o oddaji javnega naročila postala nerelevantna.

Skladno z drugo povedjo iz tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN daje Državna revizijska komisija naročniku napotke za pravilno izvedbo postopka v delu, ki je bil razveljavljen. Če se bo naročnik odločil, da ponovno odda javno naročilo za predmet, kot ga nabavlja, bo moral začeti nov postopek oddaje javnega naročila, ki ga je za predmet, ko bi ga oddajal, dopustno izbrati. Pri tem bo moral ugotoviti, kateri deli predmetnega naročila so takšni, ki morebiti opravičujejo uporabo izjeme iz točke c prvega odstavka 46. člena ZJN-3, in kateri so takšni, ko bi njihova vključitev v predmet naročila pomenila, da bi naročnik uporabil izjemo tudi za primere, za katere se izjema ne uporablja, kar so položaji, ki jih ni mogoče šteti za skladne z ZJN-3.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo in v vlogah z dne 2. 4. 2026, 20. 4. 2026 in 8. 5. 2026 zahteval povrnitev priglašenih stroškov postopka pravnega varstva.

Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN). Ker je v konkretnem primeru zahtevek za revizijo utemeljen, je torej vlagatelj na podlagi tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN upravičen do povrnitve potrebnih stroškov postopka pravnega varstva.

Državna revizijska komisija je vlagatelju, skladno s 70. členom ZPVPJN in skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem.; v nadaljevanju: OT), kot potrebne priznala naslednje priglašene stroške:

- strošek plačane takse za predrevizijski in revizijski postopek v višini 25.000,00 EUR;
- strošek odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo v višini 9.000 točk (prva točka tarifne številke 40 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22% DDV znaša 6.588,00 EUR;
- izdatke v pavšalnem znesku po tretjem odstavku 11. člena OT (in sicer 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk, tj. 8.000 točk) v višini 100 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22 % DDV znaša 73,20 EUR.

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala:

- presežka priglašenega stroška za izdatke v pavšalnem znesku po tretjem odstavku 11. člena OT, ker za njegovo priznanje ni podlage v OT;
- priglašenih stroškov za posvet s stranko po tar. št. 43/1 OT (200 točk) ter za pregled listin in druge dokumentacije po tar. št. 43/2 OT (200 točk), saj gre za stroške za storitve, ki so že zajeti v strošku odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo in ne za samostojne storitve (prim. odločitve Državne revizijske komisije št. 018-221/2017, 018-011/2018, 018-038/2022);
- priglašenih stroškov odvetniških storitev za sestavo vlog z dne 2. 4. 2026, 20. 4. 2026 in 8. 5. 2026, saj v konkretnem primeru niso bili potrebni (peti odstavek 70. člena ZPVPJN, v povezavi z osmim odstavkom istega člena, pa tudi drugi odstavek 2. člena OT) – navedbe v teh vlogah niso bile bistvene in niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju kot potrebne priznala stroške v višini 31.661,20 EUR, ki mu jih je naročnik dolžan povrniti v roku 15 dni od prejema tega sklepa, v primeru zamude skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega dne po poteku roka za prostovoljno izpolnitev do plačila. Višjo stroškovno zahtevo je Državna revizijska komisija zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Čeprav naročnik v dokumentu »ODLOČITEV O ODDAJI JAVNEGA NAROČILA« z dne 30. 3. 2026 ni odločil o stroških, v zvezi s katerimi je izbrani ponudnik v vlogi z dne 18. 3. 2026 navedel stroškovnik (prva poved iz osmega odstavka 70. člena ZPVPJN), to ne preprečuje Državni revizijski komisiji, da odloči o njih (prim. drugo poved iz osmega odstavka 70. člena ZPVPJN), saj se izjasnitev izbranega ponudnika iz drugega odstavka 27. člena ZPVPJN upošteva tudi v revizijskem postopku (gl. prvo poved iz tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN), odločanje o stroških (tudi tistih, ki jih je treba razumeti kot priglašene v vlogi z dne 18. 3. 2026) pa je v revizijskem postopku akcesorne narave odločanju o zahtevku za revizijo.

Državna revizijska komisija izbranemu ponudniku ni priznala povrnitve stroškov že zato, ker je v celoti razveljavila postopek oddaje javnega naročila, zato izbrani ponudnik ni bil uspešen s svojo vlogo in torej vloga z dne 18. 3. 2026 ni pripomogla k rešitvi zadeve, ki bi bila ugodna tudi za položaj izbranega ponudnika. Stroški izbranega ponudnika tako niso bili potrebni v smislu prve povedi iz tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN.

S tem je odločitev Državne revizijske komisije iz 3. točke izreka tega sklepa utemeljena.

Pravni pouk: Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednik senata:
Aleksander Petrovčič, univ. dipl. ekon.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelj po pooblaščenju,
- izbrani ponudnik po pooblaščenju,
- naročnik,
- ministrstvo, pristojno za javna naročila.

Vložiti:

- v spis zadeve.